

Derfor er det meget væsentligt, at vi får forbedret det såkaldte Rio + 10-møde, som finder sted i september næste år i år 2002, meget grundigt og fra dansk side gør en indsats for at få genskabt tilliden og skabt fundamentet for at skabe nye fremskridt på den globale scene.

I den sammenhæng har Danmark en ganske enestående chance, fordi vi på det pågældende tidspunkt udgør formandskabet i EU, og fordi konferencen Rio + 10 finder sted i Johannesburg i Sydafrika, hvor Sydafrika altså er værtsnation, og det er jo et land, som vi har ganske tætte relationer til og et godt samarbejde med ikke mindst på udviklings- og miljøområdet.

Derfor er det vigtigt, at vi allerede på nuværende tidspunkt udnytter den enestående chance og får sat en god proces i gang, som skaber muligheder for et gennembrud og en virkelig god aftale i Johannesburg i september 2002.

Det er klart, at på nuværende tidspunkt kan man ikke skitsere den præcise dagsorden for konferencen, og derfor kan man heller ikke sige noget endegyldigt om, hvad resultatet, som skal skabe det nye gennembrud, kan være. Men det er vigtigt, at der kommer markante offensive udspil, som sætter en proces i gang, der gør, at den rige og den fattige verden kan mødes om et resultat, som skaber fremgang for alle parter.

Det er derfor med stor forventning, at jeg ser frem til på alle forespørgernes vegne at høre regeringens besvarelse af vores fælles forespørgsel i dag.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg vil gerne starte med at sige tak til de medlemmer af Folketinget, der har taget dette initiativ.

Vi er mange, som har tænkt os at investere ganske meget kraft i det topmøde, som hr. Jørn Jespersen netop refererede til, nemlig topmødet i Johannesburg i Sydafrika i efteråret 2002.

Det er mærkeligt med topmøder, somme tider er de tidsmæssigt meget godt placeret, andre tider er de måske ikke så godt placeret, men dette topmøde i Johannesburg i september næste år er nu noget særligt af to grunde.

Den ene er, at det er et helt nødvendigt topmøde, og det er helt nødvendigt, at der bliver truffet beslutninger i Johannesburg, og den anden grund er, at det er på tide, at de rige lande og udviklingslandene mødes, og det er også på

tide, at vi samles om den Global Deal, som jeg skal komme tilbage til. Det bliver med andre ord en meget vigtig reel mulighed, som skal bruges for at sætte bæredygtig udvikling højt på den internationale politiske dagsorden.

Vores arbejde bør, som også FN's generalforsamling har fremhævet, gå i retning af at sikre et væsentligt fremskridt inden for de tre søjler, som bæredygtighed bygger på: den økonomiske udvikling, den sociale udvikling og den miljømæssige udvikling.

Vi har jo her i Danmark, i hvert fald bestemte partier i Folketinget, ofte argumenteret for, at miljø, økonomi og social udvikling ikke er i modsætning til hinanden, men i virkeligheden gensidige bærere af udvikling. Det budskab er ikke helt trængt igennem globalt, men det er selvfølgelig vigtigt, at vi er konsekvente her.

Det er også på tide, som hr. Jørn Jespersen var inde på i sit indlæg, at vi overvejer, hvad resultatet af topmødet kan blive. Tiden fra den 2. til den 11. september 2002 er fuldstændig central. Det er nemlig under det danske EU-formandskab. Det giver os et særligt ansvar, det giver os nogle særlige muligheder, og det giver os nogle ganske stærke forpligtelser.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at vi som bekendt også har formandskabet for OECD's ministermøde i år. Vi havde mødet den 16.-17. maj i Paris. Det var et lovende møde. Det var selvfølgelig ikke et møde, der i den forstand var løsningen, nøglen til alting, men der blev dog gjort et par tilnærmelser, som jeg synes er væsentlige at huske:

På det ydre symbolplan er det vigtigt at se, at ganske mange finansministre var til stede samtidig med miljøministrene fra ganske mange medlemslande i OECD. Dernæst er det vigtigt, at det faktisk lykkedes Danmark at få lanceret og også få tilslutning til, tror jeg vi har lov at sige, tre ting på mødet i Paris.

Den ene var konceptet »A Global Deal for Sustainable Development«, altså en global deal, en aftale for bæredygtig udvikling, som et koncept, der har vundet tilslutning blandt OECD-medlemskredsen. En idé til topmødet, som der nu er tilslutning til. Det er klart, at sådan A Global Deal skal bygge på, at alle lande har et fælles, men naturligvis også et differentieret ansvar.

Den anden var vores vilje til at afkoble sammenhængen mellem økonomisk vækst og belastningen af miljøet. Denne afkobling er utrolig vigtig, ikke mindst i disse dage, hvor jeg er sik-